

De rode vos is net zomin effen rood als zijn omgeving. Zijn vacht is gevarieerd, met donkere en lichte plukken – als de zonnevlekken in het herfstbos. Zo is hij verborgen voor de ogen van jagers en kan hij zelf ongezien een prooi besluipen.

DIEREN IN CAMOUFLAGEPAK

Undercover

Eerlijk duurt niet altijd het langst – in elk geval niet voor een aantal dieren in de vrije natuur. Bij veel soorten hebben juist de dieren die hun vijanden of hun prooi het best om de tuin weten te leiden, de meeste kansen.

Dieren gebruiken verschillende 'misleidingstechnieken'. Zo nemen sommige de vorm en kleur aan van hun omgeving; het beste voorbeeld is het wandelend blad, dat niet met het blote oog te onderscheiden is van een echt blad, en dus ook voor insecteneters moeilijk te vinden is. Mocht het beestje toch een keer betrappt worden, dan kent hij nog een truc: doen alsof hij dood is. Een insecteneter houdt namelijk niet van dode beestjes, en laat dus het nepdode nepblaadje maar weer vallen. Andere dieren nemen het uiterlijk aan van een dier dat gevaarlijk is, om zo hun eigen vijanden af te schrikken. Neem de zweefvlieg, die niet de giftige angel, maar wel de kleuren heeft van

Met zijn verenkleed dat opgaat in de stam van de spar achter hem, hoeft deze Laplanduil alleen nog maar zijn ogen dicht te doen en dan is hij echt onzichtbaar. En zijn ogen sluiten, kan gerust, want hij heeft een fenomenaal gehoor. De muis die nietsvermoedend onder hem ritselt, verrast hij moeiteloos.

een wesp. Reden voor vogels op zoek naar een sappig hapje om hem toch maar liever links te laten liggen. Jammer alleen voor de onschuldige zweefvlieg dat ook mensen vaak denken dat hij een echte wesp is en er dus op los slaan. Koning op het gebied van list en bedrog is wel een inktvis die onlangs werd ontdekt in de Stille Oceaan: hij kan allerlei gedaanten aannemen, afhankelijk van welke vijand hem bedreigt. Soms vermoemt hij zich als zeeslang, dan weer als giftige platvis of gevaarlijke roodvuurvis. En stiekem heeft deze inktvis blijkbaar wel plezier in zijn eigen acteerwerk: hij speelt soms ook voor slechterik als er geen vijand in zicht is.

Niet altijd is een vermomming bedoeld om vijanden af te schrikken; veel dieren gebruiken een vermomming juist om zelf een prooi om de tuin te leiden. Bijvoorbeeld door er met hun uiterlijk voor te zorgen dat ze volmaakt opgaan in hun omgeving. Zo ziet hun prooi de fatale klap niet aankomen... Vaak veranderen deze dieren mee met hun omgeving, zoals de haas die bruin/grijs is in de zomer, maar wit in de winter. Verstopperijtje spelen – het hoort bij de natuur. En het kan een vroege wandeling in het herfstbos extra spannend maken. Want is het waar? Is wie niet weg is, altijd gezien? 🐾

Tekst **Annemie de Vries** Fotografie **Art Wolfe, Corbis**

Dit is echt een zoekplaatje:
vind de wolf in dit berkenbos.

Veel dieren misleiden hun prooi door volmaakt op te gaan in de achtergrond. Zo ziet het slachtoffer de fatale klap niet aankomen...